

Nazwa ćwiczenia: „Rysowanie historyjek obrazkowych o bohaterkach”

Cel: rozwijanie umiejętności rysownia i pogłębionego rozumienia problemów społecznych;

Czas trwania: ok. 40 minut

Potrzebne materiały: kilka krótkich opowieści; zdjęcia bohaterek historii, przybory do pisania: ołówki, kolorowe flamastry; kartki papieru A5

Przebieg ćwiczenia: Osoba prowadząca tłumaczy, iż ćwiczenie będzie polegało na rozwijaniu umiejętności rysowania oraz pogłębionego rozumienia problemów społecznych występujących w różnych częściach świata poprzez stworzenie historyjek obrazkowych o życiu kilku nastolatek. Ich historie są autentyczne i pochodzą ze strony internetowej organizacji założonej przez Malalę – młodą Pakistankę, która w 2014 roku otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla (www.malala.org) za promowanie edukacji dziewcząt, które z różnych powodów bywają wykluczone z systemów edukacji w swoich środowiskach i krajach. Osoba prowadząca dzieli uczestniczki i uczestników na kilka grup. Każda z nich ma stworzyć opowieść składającą się z sześciu rysunków, która będzie miała pewną strukturę: wstęp, rozwinięcie i morał. Na okładce zaś należy umieścić rysunek dziewczynki, która jest bohaterką historyjki. Po wykonaniu zadania uczestniczki i uczestnicy prezentują książeczki, a pozostali starają się zrozumieć historie jedynie je oglądając.

Historyjki do stworzenia opowieści:

ANGOLA: Gdy 16-letnia Deolinda „Minga” Tchihnga opowiada o niszczycielskich skutkach min lądowych rozmieszczanych podczas długoletniej wojny w Angoli, opowiada o sobie samej. W wieku 6 lat Minga podniosła minę, myśląc że to zabawka. Kiedy urządzenie eksplodowało, straciła prawą rękę i wzrok.

Po 40 latach konfliktu zbrojnego, Angola pozostaje jednym z najsilniej zaminowanych krajów świata. Od 2014 r. 88000 Angolczyków, takich jak Minga, zostało zarejestrowanych jako osoby niepełnosprawne, z powodu uszkodzenia ciała w wyniku eksplozji min lądowych. Od 25 lat w Angoli prowadzi się operacje rozminowywania terenu. W 2019 roku oczyszczono 180 akrów ziemi, zniszczono 1251 min przeciwpiechotnych i innych materiałów wybuchowych, a także przeprowadzono blisko 850 zajęć edukacyjnych na temat związanego z nimi ryzyka.

Oczyszczanie pól minowych i niszczenie niewybuchów pozostałych z okresu długoletniej wojny jest bardzo ważne. Pozwala na swobodny przepływ towarów i osób oraz umożliwia lokalnym

„Myślenie wizualne w edukacji globalnej”

Projekt jest współfinansowany w ramach polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w 2020 roku

społecznościom wykorzystanie oczyszczonej ziemi na potrzeby budownictwa mieszkaniowego, rolnictwa czy do innych celów.

Minga była związana z organizacjami podnoszącymi świadomość w tym zakresie od lat. Niedawno została zatrudniona jako pierwszy pracownik młodzieżowy organizacji MAG (Mines Advisory Group – MAG, pl. Grupa Doradcza ds. Min). „Byłam taka szczęśliwa” - mówi Minga o swoim zatrudnieniu. „Wiele się nauczyłam i wciąż uczę. Co najważniejsze, biorąc pod uwagę moją historię, mam możliwość przekazania innym ważnych wiadomości o zagrożeniach związanych z minami i niewybuchami”. Jej ambicją jest by światowi przywódcy dowiedzieli się o angolskich społecznościach dotkniętych minami.

Link: <https://assembly.malala.org/stories/16-year-old-angolan-landmine-activist-speaks-out>

BRAZYLIA: Dorastając w swojej rdzennej społeczności na wybrzeżu Brazylii, Maikele Ferreira Nascimento budziła się codziennie o 4 rano, aby iść nad rzekę i się wykąpać. Po zjedzeniu obfitego śniadania szła pięć mil do autobusu szkolnego. Maikele nie miała plecaka, więc nosiła przybory szkolne w plastikowej torbie starając się chronić je przed zmoknięciem w trakcie ulewnych deszczy. Maikele przyznaje, że to było męczące, ale nie miała innego wyjścia bo chciała chodzić do szkoły.

Maikele to 17-letnia Tupinambá, czyli członkini grupy etnicznej z północno-wschodniej Brazylii znanej z rybołówstwa oceanicznego oraz uprawy manioku i kukurydzy. Długi dystans do szkoły oraz niska jakość edukacji uniemożliwiają wielu uczennicom i uczniom pochodzącym z rdzennych społeczności, takich jak ona, naukę. Rdzenna ludność w Brazylii stanowi zaledwie 0,5% całej populacji kraju, ale aż 30% z nich to analfabeci.

Innym problemem są spory o ziemię - ojciec Maikele został zamordowany w wyniku konfliktu terytorialnego w pobliżu ich wioski Serra das Trempes. Ich rodzina została zmuszona do przeniesienia się do Serra do Padeiro, innej wioski w której żyje społeczność Tupinambá. Mieszkanie w Serra do Padeiro ułatwia Maikele dostanie się do szkoły - autobus odbiera ją teraz przed jej domem. Ale gdy spadnie obfity deszcz, Maikele nadal ma trudności z dostaniem się do szkoły, ze względu na złe drogi.

Maikele jest jednak zdeterminowana, aby się uczyć. Pamięta, co powtarzał jej ojciec: „Chcę, żeby moje córki dorosły, poszły na uniwersytet i nie były od nikogo zależne”. Maikele ma nadzieję zostać prawnikiem i walczyć o ziemię odebraną jej grupie etnicznej. „Chcę spełnić marzenie mojego ojca”, mówi Maikele.

Link: <https://assembly.malala.org/stories/2018/7/10/for-indigenous-girls-in-brazil-the-journey-to-school-is-almost-longer-than-the-school-day-itself>

„Myślenie wizualne w edukacji globalnej”

Projekt jest współfinansowany w ramach polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w 2020 roku

NIGERIA: 15-letnia aktywistka edukacyjna Peace Ayo pochodzi z Nigerii i jej marzeniem jest zostanie prezenterką telewizyjną, by reprezentować tych, którzy nie mają możliwości być wysłuchani z uwagi na swoją trudną sytuację społeczno-ekonomiczną.

W Nigerii głosy dziewcząt nie uczęszczających do szkół nie są słyszane i wysłuchiwane. Peace zbadała problemy, z którymi borykają się młode dziewczyny. Odkryła m.in., że dziewczęta w wieku ok. 13 lat są zmuszane do zawarcia małżeństwa lub podjęcia pracy. Gdy już chodzą do szkoły muszą zaś zostawać w domu, ponieważ nie mają dostępu do podpasek higienicznych lub przyborów szkolnych. Dziewczęta muszą czasami płacić za swoją edukację pracując na budowie lub parając się drobną uliczną sprzedażą.

Wraz z ojcem założyła organizację o nazwie Youth Advocate for Sustainable Development (pl. Młodzi wspierają zrównoważony rozwój). Rozmawiają z rodzicami o tym, dlaczego ich córki powinny się uczyć. Opowiadają się za tym, aby rząd wspierał higienę w szkołach i zapewniał pomoce edukacyjne. Prowadzą akcje uświadamiające w biednych społecznościach wspierając edukację najbiedniejszych dziewcząt.

Jak twierdzi, przemawia w imieniu każdej ze swoich nie chodzących do szkoły sióstr z Nigerii. Mamy fantastyczne marzenia o przyszłości, ale możemy je osiągnąć tylko wtedy, gdy liderzy polityczni zainwestują w 12 lat bezpłatnej, bezpiecznej i wysokiej jakości edukację. Dziewczyny takie jak Peace walczą o edukację dziewcząt, ale nie powinny walczyć samotnie. Każdy powinien dołączyć!

Link: <https://assembly.malala.org/stories/at-age-15-this-nigerian-education-activist-isnt-waiting-to-be-an-adult-to-lead>

INDIE: Piosenkarka, mistrzyni sztuk walki i jazdy na rolkach, liderka w swojej klasie - to tylko kilka z wielu tytułów 17-letniej Rani z Varanasi w Indiach. Jakby jej życiorys nie był wystarczająco imponujący, Rani znajduje również czas, by pomagać dziewczętom ze swojej społeczności.

„Dziewczyny nie są skazane jedynie na wykonywanie prac domowych. Mogą też coś zrobić dla swojego społeczeństwa i kraju” - mówi. Ale ludzie w społeczności Rani uważają, że dziewczęta powinny wychodzić za mąż i wykonywać przez resztę życia jedynie obowiązki domowe. Rani ma nadzieję, że pewnego dnia zostanie oficerem armii i chce zainspirować dziewczyny do zmiany tradycyjnych ról społecznych, które są im przypisywane.

„Myślenie wizualne w edukacji globalnej”

Projekt jest współfinansowany w ramach polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w 2020 roku

Rani jest najmłodsza z ośmiorga rodzeństwa. Trzy jej siostry są zamężne, a jedna mieszka z nią w domu rodziców, zajmując się wszystkimi obowiązkami domowymi. W przeciwieństwie do większości dziewcząt w jej wieku, Rani bardzo chce się uczyć. Wspierana przez rodzinę wyróżnia się na lekcjach i zajęciach pozalekcyjnych zdobywając medale i trofea za sport, śpiew, a nawet taniec.

Rani mówi, że ma dobre życie. Ale nie wszystkie dziewczyny w sąsiedztwie Rani lub w jej kraju mają tyle szczęścia co ona. 38% dziewcząt w Indiach nie uczęszcza do szkoły średniej. A większość osób, które się zapisały do szkoły, prawdopodobnie zrezygnuje z niej przed jej ukończeniem z powodu ubóstwa. „Chcę, żeby dziewczyny patrzyły na mnie i myślały, że mogą osiągnąć wszystko, czego chcą”. Dlatego Rani organizuje comiesięczne spotkania dla młodszych dziewcząt w swojej szkole, aby omawiać bariery, z jakimi spotykają się i sposoby ich przewycięzania.

Link: <https://assembly.malala.org/stories/2018/6/21/17-year-old-rani-is-the-role-model-every-girl-needs>

„Myślenie wizualne w edukacji globalnej”

Projekt jest współfinansowany w ramach polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w 2020 roku

